

РЕШЕНИЕ

№ 17808

гр. София, 24.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7472** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК и чл.27а от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/.

Образувано е жалба на Ц. И. П., с постоянен адрес в [населено място], чрез пълномощника- адвокат П. А., против Заповед № ЗД/Д-С-СК-314 от 05.07.2024г. на Директора на Дирекция „СП-Сердика“-София.

Оспорва се постановеният административен акт и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призована, се представлява от упълномощен представител- адвокат П. А., който поддържа жалбата и пледира за нейното уважаване. Депозира и писмени бележки в определения от съда срок за представяне на такива по съществува на спора.

Ответникът- Директора на Дирекция „Социално подпомагане-Сердика“-София, се представлява от пълномощник-юрисконсулт Н.-Й., която оспорва жалбата, като неоснователна. Представя административната преписка. В хода по същество и в писмени бележки изразява становище за законосъобразност на оспорения акт. Иска се да бъде отхвърлена жалбата.

Заинтересованата страна А. Ц. И., редовно призован, чрез особеният си представител, назначен от съда, в съдебно заседание се представлява от служебния си процесуален представител- адвокат София К. от САК. Изразява становище за частична основателност на жалбата и предлага отмяната на заповедта, досежно

настаняването на детето в приемното семейство в [населено място], като прекомерно отдалечено от досегашното му местоживеее в [населено място], но счита, че детето не може да бъде настанено в семейството /при майката/, с оглед извършено физическо насилие, за което са представени писмени доказателства по делото.

Заинтересованите страни Г. А. и С. А., редовно призовани за открито заседание, чрез ответния административен орган, не се явяват и не се представляват.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- СОФИЯ-ГРАД /АССГ/, 53 състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в законния срок /доколкото е изпратена чрез пощенски оператор на 19.07.2024г.- л.21 от делото, т.е. на 14 ден от издаване на заповедта-05.07.2024г./ и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от физическо лице с активна процесуална легитимация, като родител на настаненото по административен ред дете. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 от АПК, който по съществува си е неблагоприятен за майката, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, а и от представените писмени доказателства се установява, че преди постановяване на процесната заповед, с предходна заповед от 09.02.2024г., издадена от ответника, малолетното дете А. И. е настанен в КЦ Подслон „Светлина“- [населено място] до произнасяне на съда.

На 05.07.2024г. е постановен оспореният по настоящото дело административен акт, с който настаняването в Кризисния център Подслон „Светлина“-София е прекратено и малолетният е настанен в семейството на професионалните приемни родители Г. А. и С. А., живущи на територията на ДСП-Севлиево, за срок до произнасяне на съда с решение, на основание чл.28 от ЗЗДет или до настъпване промяна в обстоятелствата.

Малолетното дете А. Ц. И. е [дата на раждане], навършил 7 години към датата на последното открито заседание по делото и към настоящият момент, а видно от удостоверението за раждане /л.42/ негова майка е именно жалбоподателя Ц. П.. Бащата е неизвестен.

По делото е представен социален доклад от 05.07.2024г. /л.9-11/ за оценка на случай и предприемане на мярка закрила спрямо дете. В него се сочи, че на 09.02.2024г. малолетният А. е настанен в КЦ Подслон „Светлина“- [населено място] до произнасяне на съда. Повод за това действие е постъпил сигнал в ДСП-Младост, че малолетното лице е жертва на насилие от страна на неговата майка- жалбоподателя П., което представлява риск за живота и здравето му. В тази връзка е издадена Заповед № ЗД/Д-С-М-002 от 09.02.2024г. на Директора на ДСП-Младост.

Сочи се, че детето притежава ТЕЛК № 90194 от 18/25.01.2024г. с водеща диагноза- Разстройство на експресивната реч с 20% вид и степен на увреждане, а след настаняването му в този кризисен център е записано в 141 ОУ „Народни будители“,

като успешно е завършило първи клас. Описано е, че детето има знания да чете, пише и смята. По отношение емоционалното и поведенческо развитие на А. се сочи, че видимо отговаря на по-ниска възраст от тази на която е, като са установени признаци на negliжиране. По информация на социалните служби, преди настаняването му в КЦ детето се е отглеждало от майката Ц. П..

В обстоятелствената част на социалния доклад са описани фактите свързани с подаден сигнал от психолог на 7 СУ „Св.Седмочисленици“ от 09.02.2024г., когато детето А. е отишъл на училище „с огромна отворена рана от вътрешната част на устата“, а на 06.02.2024г. „отново е бил с огромна цицина на главата“. Детето е било разстроено и е споделило, че сутринта – на 09.02.24г. майката Ц. го е удряла с ботуш по устата в банята. По данни на психолога, индиции за насилие от страна на майката към детето са се забелязвали и преди. Детето е споделило за нанесените му удари пред социален работник.

Сочи се, че по повод настаняването на детето в КЦ Подслон „Светлина“ А. е заведени прегледан от лекар, като са установени и по-стари травми, като хематом на главата, деформиран нос, хематом на единия крак.

От обективизираните в доклада факти и обстоятелства се установява, че детето успешно е преминало във втори клас и редовно посещава учебните занятия.

Изтъква се, че първоначално майката ежедневно търсела информация за сина си по телефона, както и от екипа на КЦ, съответно е подала заявление, че желае да се вижда д детето и да осъществява разговори , но до момента не се е стигало до контакт.

Към момента не е възможна реинтеграция на детето, тъй като е издадена Заповед за незабавна защита от 22.03.2024г. на Софийския районен съд, съгласно която жалбоподателят П. няма право да доближава детето на по-малко от 100 метра. Посочено е, че по неофициални данни, към момента на изготвения доклад майката е в чужбина.

Посочено е, че при извършено социално проучване на лелята на детето е установено, че от години живее извън пределите на страната.

В обобщената информация на раздел четвърти от доклада се сочи, че към момента не са установени близки и роднини, които имат желание да се грижат за детето.

Изтъква се, че при запитване до ДСП-Севлиево за наличие на подходящо професионално приемно семейство е получен положителен отговор, като е представена и заповедта за одобряването на приемното семейство със съответна заповед на РДСП-Габрово.

По делото са представени още Определение № 12557 от 22.03.2024г. по [населено място] № 14786 от 2024г. на СРС /л.12 от делото/, с което е издадена заповед за незабавна защита спрямо детето А. и майката е задължена да се въздържа от извършването на домашно насилие по отношение на него, като и е забранено да се доближава на по-малко от 100 метра от самото дете, съответно от описаните адреси, с

оглед настаняването на детето в кризисния център.

По делото е приложено съдебномедицинско удостоверение № 128/24г., установяващо наличие на кръвонасядания и травматични отоци на А., по повод дадените от него предварителни сведения, относно описание по-горе случай от 09.02.2024г. Описва се ритане на детето в устата, както и в носа, вследствие на което е паднал на пода. Приложени са и два амбулаторни листа.

Представени са документи относно статуса на професионалните приемни родители, вкл. Договор за отглеждане на дете, по повод споразумението между двете заинтересовани страни /приемното семейство/ и [община].

По повод първоначалното настаняване на детето в КЦ „Светлина“ в [населено място] е образувано съдебно производство пред СРС с правно основание чл.28 от ЗЗДет, но с Определение № 28278 от 11.07.2024г. по гр.дело № 13543 от 2024г. на СРС, същото е прекратено, предвид оттегляне на исковата молба от страна на ищеца-Дирекция „Социално подпомагане“, след прекратяване настаняването в тази институция и настаняване на А. в приемното семейство в [населено място], на територията на ДСП-Севлиево /л.58/.

Със Заповед от 17.06.2024г. заинтересованите страни/ приемното семейство/ са вписани в Регистъра на утвърдени приемни семейства /л.65 и сл./, като е приложено и изрично заявление от Г. А. и С. А. от 03.07.2024г., че желаят малолетният А. да бъде настанен при тях в [населено място].

По делото е представен препис и от исковата молба подадена в Районен съд-Дряново, с правно основание чл.28 от ЗЗДет., но в изричния отговор на ответника /л.90 от делото/ е заявено, че образуваното в тази връзка гр.дело № 297 от 2024г. не е разгледано до момента на проведените открити заседания по настоящото дело, с оглед нередовното призоваване на страна, респективно към момента няма влязъл в сила акт на РС-Дряново, по реда на чл.28, ал.4 от ЗЗДет за настаняване на детето по съдебен ред, респективно не са налице предпоставките за прекратяване на настоящото административно дело, съгласно чл.27а, ал.7 от ЗЗДет.

По указания на съда, в хода на настоящото производство са представени работни протоколи от провеждани телефонни разговори на 01.07.2024г. и на 02.07.2024г., с посочена в документа причина „търсене на приемно семейство за А. И.“, като видно от описаното в протоколите, от съответните социални институции е заявена липса на приемни семейства в ОЗД Младост, Слатина, Красно село, Оборище, Връбница, Възраждане, Лозенец, Люлин, Перник, РДСП- София област и София-град, където детето да бъде настанено. Представени са и писмо от ДСП-Свищов, Видин, Павликени и Карлово със същият резултат. Има позитивен отговор само от ДСП-Кюстендил /л.121/, но оттам е заявено, че въпреки наличието на подходящо приемно семейство, предстои настаняване на дете от същата област.

Както вече бе посочено по-горе, с процесната заповед от 05.07.2024г. /л.8 от делото/ детето и настанено в професионалното приемно семейство на Г. и С. А. в

[населено място], където пребивава и към момента.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

В контекста на правомощията си по чл.168 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен орган- Директор на дирекция „Социално подпомагане- „Сердика“- София, в кръга на материалната и териториална компетентност на ответника, съгласно чл.27, ал.1 от ЗЗДет, защото по делото не се спори, че към момента на издаване процесната заповед детето е с настоящ адрес в [населено място], настанено в КЦ Подслон „Светлина“-гр.София. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.27 от ЗЗДет и чл.59 ал.1 от АПК и съдържа изискуеми реквизити, с оглед валидността на акта и принципно са налице задължителните реквизити на акта. Констатира се обаче съществен пропуск в мотивите на акта, съставляващи фактически и правни основания, по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК, досежно причините, поради които се прекратява настаняването на детето в КЦ Подслон „Светлина“.

Изложени са съображения относно причините, поради които детето въобще е обект на подобно настаняване по административен ред, респективно доказателства за отправяне на съответните писмени искиви молби до компетентните съдилища, но липсват каквито и да било съображения защо се прекратява това настаняване и то в специализирана институция, където видно и от отразеното в доклада детето живее и за него се полагат необходимите грижи, показателно за което е и наличието на успешно завършване на първи клас в училище в [населено място], респективно липсата на каквито и да било заявени и удостоверени проблеми то да продължи да пребивава занаяпред в КЦ, до произнасяне на съда по съответния ред.

В настоящото производство не могат да се обсъждат законосъобразността на предходно постановени административни актове, а именно заповедта за настаняване на детето в КЦ Подслон „Светлина“, защото от заявеното от самия жалбоподател в електронна кореспонденция става ясно, че тази заповед е била оспорена пред съда и е предмет на друго административно дело. Не може да се обсъжда и произнасянето на съответните компетентни граждански съдилища по настаняване на детето, по реда на чл.28, ал.4 от ЗЗДет. В компетентността на настоящия административен съд по това дело е разглеждане законосъобразността само на постановената заповед от 05.07.2024г. и в тази връзка именно в този административен акт следва да се съдържат съображенията на административния орган защо се процедира с прекратяване настаняването на детето в посочената институция и се предприема настаняване в приемно семейство. Действително, от допълнително приложените и обсъдени по-горе в решението материали става ясно, че социалната служба и инициирала разговори, за да предприеме самото настаняване в едно или друго населено място, район на Столична община или регион, обслужван от съответната ДСП. Причините, поради което се променя тази мярка обаче не могат да се предполагат, нито да се извеждат по тълкувателен път, а следва да бъдат отразени ясно и конкретно в административния акт. Вярно е, че в съществуващата и към момента задължителна съдебна практика, съгласно ТР № 16 на ОСГК на ВС на РБ от 1975г. мотивите на административния акт могат да се съдържат и в друг документ по административната преписка, но в случаят, дори в социалния доклад, на който единствено се позовава издателят на заповедта от 05.07.2024г. такива мотиви липсват. Единствено, обосновано се сочи, че не е

възможно реинтегрирането на детето при неговата майка, с оглед постановената заповед, с която ѝ е забранено да го приближава на по-малко от 100 метра, но липсва конкретни съображения за прекратяване на настаняването му в КЦ Подслон „Светлина“ - София.

Липсата на подобни съображения /мотиви/, препятстват и съда да извърши проверка на тяхната законосъобразност, защото същите не могат да се предполагат или извеждат чрез метода на тълкуване. По отношение на представената Заповед № РД01-391 от 29.03.2012г. за утвърждаване на методическо ръководство относно условията и реда за предоставяне на социалната услуга „Кризисен център“, изготвена от междуведомствена работна група /л.95 и сл./ и в съответния раздел 9-ти от представеният по делото акт се сочат определени стъпки, свързани с преценка /препоръка/ или наличие на риск за правилното развитие на детето, каквито в настоящият случай дори не се твърдят по отношение прекратяване на настаняването на детето в КЦ „Светлина“. Относно неговият срок, законодателят е предоставил разграничение за продължителността на това настаняване, но и в трите хипотези на чл.16 от Закона за социалните услуги /краткосрочно- до 6 месеца, средносрочно- до 1 година или дългосрочно- за срок от 1 до 3 години/, това определяне, респективно срочността за настаняването следва да бъде ясно аргументирана и обоснована от конкретни обстоятелства, в каквато насока актът също не съдържа никакви мотиви.

В контекста на гореизложеното, съдът счита, че в хода на производството по издаване на процесния административен акт е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което опорочава издадения акт и е предпоставка за неговата отмяна.

Колкото до настаняване на детето в т.нар. роднински кръг, макар в раздел четири на социалния доклад /л.10-гръб от делото/ да е посочено, че лелята живее извън пределите на страната, в случаят липсва конкретика дали въобще е проведен разговор с нея, в коя страна живее, дали е осъществила контакт със социалните служби по повод евентуалното настаняване на детето, а както стана ясно от заявеното в открито заседание по делото, липсва писмена комуникация между социалните служби и лице от т.нар. роднински кръг, спрямо когото е възможно вменяване на подобна отговорност, респективно за неговия отговор по този въпрос. Нещо повече, съгласно чл.27, ал.4 от ЗЗДет „Несъгласието на роднините или близките да отглеждат детето се удостоверява от тях с декларация по образец“, а такава не се и твърди да е налице от конкретно посочено лице от роднинския кръг.

По изложените съображения, актът е и материално незаконосъобразен, доколкото от така описаните факти не може да се установи съответствие и с цитираните норми на материалния закон, нито да се направи извод, че съответства и на целите на закона.

Заповедта следва да бъде отменена, а доколкото решаване на въпроса за временното настаняване по административен ред е от компетентността именно на ответния орган, следва преписката да бъде изпратена за ново произнасяне при съблюдаване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. В случаят, съдът няма правомощие директно да се произнесе по въпроса за настаняването, а само проверява законосъобразността на акта и в тази връзка, следва с настоящият съдебен акт да се изпрати преписката на органа за произнасяне по реда на чл.173,

ал.2 от АПК.

Обобщено, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**, като краен резултат, с оглед контекста на гореизложеното, но не по всички изложени в нея съображения, защото от представените по делото писмени доказателства несъмнено са налице отрицателни предпоставки за връщане на детето конкретно при жалбоподателя, към настоящият момент.

Разноски се претендират от жалбоподателя, а при този изход на спора такива принципно се дължат. По делото са налице доказателства единствено за заплащане на държавната такса в размер на 10 лева, а липсват данни и доказателства за уговорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение на пълномощника на страната, поради което в полза на оспорващата страна следва да се присъди само посочената сума от 10 лева, разноски, за производството пред настоящата съдебна инстанция.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК, АССГ, Второ отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗД/Д-С-СК-314 от 05.07.2024г. на Директора на Дирекция „СП-Сердика“-София.

ИЗПРАЩА преписката относно временното настаняване по административен ред на малолетния А. Ц. И. на ответника за ново произнасяне, на основание чл.173, ал.2 от АПК.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане- Сердика“- София да заплати на Ц. И. П., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото пред настоящата съдебна инстанция за платена държавна такса.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: